UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.41. Vides hanc mulierem? Ouis est Dei manibus tradita, nec eam Pharisæus eripiet quantumuis latret sicut canis ad lunam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53104

Visual Library

tantillo tempore tantum profecit, quid efficiet tot annorum quibus ſuperuixit, curriculis præſertim, cum poſteriores volatus ſeu progreſſus, priores longè anteuerterint, qui quotidie tantò fuerunt eminentiores, quantò in ipſa Dei amor, diuinaque gratia maius ſumpſit incrementum.

§ 41. Vides hanc mulierem? *Ouis eſt Dei manibus tradita, nec eam Phariſæus eripiet quantumuis latret ſicut canis ad lunam.*

☞ 116 I. Phariſæus cani latranti ad lunam ſimilis eſt. Emblema 164.

IVxta prædicta clarè demonſtrat hæc mulier ſignum ouium Dei quod prælibauimus, & heri Christus annotauit, ſcilicet: *Nemo rapiet eas de manu mea?* cum nec Phariſæi murmuratio, nec quantum ille dicere potuit, ceterique conuiuæ ne puncto quidem illam à pedibus Domini dimouere potuerint. Alciatus Emblema compoſuit ex ipſis naturæ ſecretis eductū, quod vix capimus: de cane latrante ad Lunam, ſed qui nullam in ea operetur impreſſionem. Ignoramus quam patiatur antipatiam cum luna plena caput canis. Hoc eſſe debet quod cū luna magnas habeat mittatque in fluida & mollia influentias, quando plena eſt, exagitat canis cerebrum, ita vt circumagitetur, tantumque canem perturbet, vt in illam inſurgat, adlatret, & rabiem exerat, vt illam de cœlo, vbi ſedem habet, exturbare velle videatur. Sic aliquando contingit, vt integris noctibus canes audias adlatrantes. Quid hoc rei, an fures effodiunt? Nequaquam, Domine, luna plena fulgebat, quam canes videntes, turbati ſunt. Porro luna non idcirco de cœlo diſcedit, non mouetur, nec ad punctum retrograditur, nec latratus audit, vnde.

Peragit curſus ſurda Diana ſuos

II. Magdalena lunæ plenæ comparatur. Eccl. 43. 9.

O Magdalena ſanctiſſima luna mirabilis! Eclipſim per peccata patiebatur: in illam nemo tunc adlatrabat; modo plena eſt: etenim è directo radios recepit, & iuſtitiæ ſolis aſpectum, eius lux oculos obfuſcat Seraphinorum. Eleganter ex iudicio D. Petri Rabbani, & aliorum deſcripſit lunam Spiritus S. *Vas caſtrorum in excelſis, in firmamento cœli reſplendens glorioſe.* Licet vt verum aſſeram, quod vox illa *Vas* ſignificet inſtrumentum, porro ſumamus illud vt ſuperficialiter ſignificat vas: & per exercitum ordinem ſtellarum intelligamus, quæ in SS. litteris dicuntur, militiæ cœli: q. d. Luna vas eſt, quod inter ſtellas firmamenti ſplendet: quia luce ſolis fulget glorioſè: *In firmamento cœli reſplendens glorioſe.* Habes hic deſcriptam Magdalenam vas inter ſtellas electum, vt alterum Saulum: etenim obſtupeſcens Ananias, & dicens: Domine hic tuorum perſecutor eſt fidelium acerbiſſimus, audit. Vade Anania, quod ſi talis ante fuerit: nunc *Vas electionis eſt mihi iſte vt portet &c.* Act. 9. 15. Conſpicit Phariſæus Magdalenam, & ait: Proh *Peccatrix eſt.* Vade, reſpondet Chriſtus, quod ſi talis fuerit, nunc Seraphinus eſt amore ferventiſſimus: *Vas caſtrorum.* Vas ipſis ſideribus longè ſplendidius,

III. Quæ prius lebes, nunc phiala dicitur.

Huic alludit Eccleſia, dum de ea ſic canit:

Poſt fluxæ carnis ſcandala
Fit ex lebete phiala
In vas tranſlata gloriæ
De vaſe contumeliæ.

Zach. 14. 10.

Ex caldaria fumo denigrata in puriſſimam conuertitur phialam, & impletur illud Zachariæ ex ore Domini: *Erunt lebetes in domo Domini, quaſi phialæ coram altari.* Erit in templo illo Saluatoris, & fient ollæ nigerrimæ, in quibus coquantur carnes, phialæ vinæque pretioſæ, ad altaris ornamentum. Statuebantur (inquit D. Hieron.) in altari phialæ floribus ſiue odoribus refertæ, velut vrceoli. In ca. 16. Zachari. O Magdalena, prius caldaria qua carnes bulliebant, & coquebantur concupiſcentiæ, ex quibus fumus & vapor aſcendebat vanitatis: nūc phiola reddita aromatica, nunc vrceolus floribus fragrantiſſimus, vas prius in contumeliam, nunc vas in honorem glorioſum. Eſt, inquit, *In firmamento cœli*, id eſt, ad pedes Redemptoris noſtri; his plantis & pedibus aduoluta ſanctiſſimis, ſuper quos firmatur & totius ſtatus gloriæ ſolidatur: hic glorioſè reſplendet, radijs fulgentiſſimis, & ardentiſſimis viuæ fidei atque amoris igne flagrantiſſimi. O quam claram fidem: *In fidei vertice conſtituta in Eccleſia ſublimata faſtigio,* Serm. 76. loquitur D. Pet. Chryſol. O quàm profunda humilitas! ô quàm efficax contritio! ô quàm potens animi deuotio! ô quàm illuſtres effundit hæc luna plena ſplendores!

Ecce quantum ex his caput canis turbetur, id eſt, Phariſæus murmurator alteretur mordax & corroſor; quàm inquietus in corde ſuo latrare contra illam incipiat: cenſens illam ex cœleſti illo Chriſti pedum firmamento expellendam, in quo tanta reſplendet plena claritate: ſed

Peragit curſus ſurda Diana ſuos.

IV. Conſtantia in virtute nobis commēdatur.

Ne verearis, quod illam cœlo deturbabit, aut cogat retrogradi ab incœpto iam curſu pœnitentiæ. Hoc tibi ſimiliter faciendum eſſet, atque in hoc vera tua pateret pœnitentia: ſi namq. in via nequitiæ ſurdas præbueris aures latrantibus canū Dei, prædicatoribus inquam, tantiſque non ob-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtantibus Dei clamoribus, tantis Sanctorum vo-
ciferationibus, tantis conſcientiæ tuæ pulſibus,
Hier. 8. 6. vlteriùs ſemper proceſſeris, vt ait Propheta. *Quaſi
equus impetu vadens ad prælium*, videbaris enim
tibi aures goſſipio obturaſſe, & peplis oculos ob-
uelaſſe, cuncta pertinax tranſiliens; nunc viam
Domini incedens, eius nunc manibus conſecra-
Pſ. 57. 14. tus, æquum eſt vt cum Dauide obſurdeſcas: *Et
ego tanquam ſurdus non audiebam, & ſicut mutus
non aperiens os ſuum: & factus ſum ſicut homo non
audiens & non habens in ore ſuo redargutiones.* Ne
timueris quod illam de diuinis illis eripiet, aut
eijciet manibus: eſt etenim ouis Dei, & eius ſe
ſequelæ mancipauit: quàm igitur illam conſtan-
tem inuenies?

☞ 117 Exſurgit Iudas, & fremit ſtridetque dentibus
Marc. 14. in illam: *Fremebat in eam*, vt leo rugiens illam
5. impugnat ſed licet canis hic latret:

Peragit curſus ſurda Diana ſuos.

Quàm Chriſto coniuncta? Prouocat cum D.
Rom. 8. 35 Paulo totum mundum: *Quis nos ſeparabit à cha-
ritate Chriſti? tribulatio, an anguſtia &c.* Illam in-
tuere Chriſti imminente Paſſione, fuga ſibi con-
ſulunt Apoſtoli, negat Petrus, propinqui de longè
Luc. 13. 49 ſpectant: *Noti eius à longè.* Ipſa prope crucem
Chriſto fidelis & conſtans adeo, vt Spiritus S.
voluerit, quatenus D. Ioannes qui præſens ade-
rat ſpectaculo, hanc exararet circumſtantiam, di-
Ioa. 19. 25 cendo: *Stabant iuxta crucem Mater eius & Maria
Magdalena.*

V. Vt opinior ſpectat illud Euangeliſta, quod
Vaticiniũ Deus per vatem Habacuc prædixerat, dũ enim
Habacuc Redemptionis noſtræ perageretur myſterium:
de ipſa. *Sol & Luna ſteterunt in habitaculo ſuo.* Conſtan-
Habac. 3. tes permanſerunt Sol & Luna, virgò ſol fulgidiſ-
11. ſimus totum illuminans diem, ſcilicet innocen-
tes: & Magdalena Luna prius eclipſim paſſa,
quæ noctẽ illuſtrat nempe pœnitentes. O quàm
firma & immobilis! quandoquidem in ſepulchro
Chriſti, *Recedentibus diſcipulis non receſſit.* Non il-
lam militum terruerunt inſolentiæ, non metum
incuſſit Iudaica rabies, non à propoſito diuulſit
potentia Principum, non Phariſæorum nequitia
labefactauit, non armatæ legiones abegerunt,
non noctis tenebræ in fugam compulerunt, ne
VI. Chriſtum quæreret, & ei conſtans adhæreret: *Ve-
Elegãter nit cum adhuc tenebræ eſſent ad monumentũ.* Hæc
amor eſt vtique ouis Dei manibus illius firmiter inhæ-
morti rens, vt nihil ſit quod eam inde poſſit eijcere. Et
compara- quid miramur ſi tanta flagrabat dilectione, &
tur. hæc cor eius & animam ita penetrarat? Ingenio-
sè amoris vires ſponſus cœleſtis expoſuit his ver-
Cant. 8. 6 bis: *Fortis, eſt vt mors, dilectio.* Circa quæ verba
SS. PP. eleganter diſcurrunt, ſed ſuperficialiter
hæc tangendo notãdum, mortem cœcam depin-
gi, ſolis oculorum ſpectandam concauis: quibus
fortitudo mortis exprimitur, quæ nihil pauida
reformidet. Accedit hunc, vt illum apprehendat,
domum eius ingreditur: tu te illi audax oppo-
ne; opponant ſeſe omnes, illi munera deferantur,
blanditijs mulceatur, arma producantur, arcus in
eam dirigantur imo tormenta bellica, impera illi,
vt retrocedat. Nihil horum intuetur: non enim
oculos habet, vnde nihil eſt quod illam cogat
terga vertere metu perculſam.

Hoc efficit amor Dei in anima diligentis. Te-
ipſum illi oppone, delini illam blanditijs, & do-
nis emolli: terroribus & minis exagita quotquot
placuerit in illam dirige gladios & bellica com-
pone inſtrumenta, nihil efficies, non idcirco terri-
ta terga vertet, aut cedet arenæ. Cape in Mar-
tyribus ſanctiſſimis experientiam, quos diuinus
ille amor incenderat: non enim illos vel ad pun-
ctum quidem dimouere potuerunt omnia mun-
di bona, diuitiæ, dignitates, dominia: regna: non
illos percellere valuit, nedum hominum ſæua
malitia, ſed nec tota inferni peruerſitas, non cul-
tri, non rotæ, non fidiculæ, non cataſtæ, non cra-
ticulæ, non ignes, nõ nouaculæ &c. Deinde, mors
hominem reddit immobilem. Mors in pheretro
extenſa iacet, vel in pauimento: vocato illam al-
li minas intentato, cani rogato, in illam omnia
collimato ænea tormenta: non eſt timendũ quod
vel puncto ſe moueat, aut locum deſerat. Hoc eſt
amoris Dei in anima ſingularis effectus: qui &
hanc cadaueri palmam eripit, quod huic vis in-
ferri poſſit, & quocumque libuerit poſſis illud
transferre, animam verò nequaquam. Si corpus
mortuum non poſſes totis viribus transferre, nec
à loco dimouere, ipſo repugnante, tu videris v-
trum quidquam proficeret, quidquid ageres, aut
agere valeres, vt ipſum ſua ſponte locum, in quo
iacet, deſerens aliò tranſeat. Ita nihil quis efficere
poteſt vt à Deo dimoueatur ille, qui verè cum
illo per amorem vnitur: liberè is totum poteſt in
certamen prouocare mundum cum D. Paulo:
*Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? Certus ſum
quia neque mors, neque vita &c.* Liquidò patet,
cum Magdalena ſit ouis Dei, eam de manibus
illius rapere poſſe neminem.